

Механізм функціонування міжнародної організації.

Підготувала
Студентка 3-го курсу
групи 6.0520
Павленко Богдана

Ще з другого курсу, нам відомо,
що міжнародні організації є
суб'єктами міжнародного права

А міжнародним правом є сукупність принципів і
норм, які регулюють відносини між його
суб'єктами.

● Тому, норми міжнародного права окреслюють "межі дозволеного" в міжнародних відносинах, встановлюють своєрідні правила поведінки для суб'єктів, в тому числі для міжнародних організацій.

Також, потрібно звернути увагу на те що, міжнародні правові норми утворюються на основі узгоджень між учасниками міжнародних відносин. Якщо угода офіційно **декларується** суб'єктами, то така норма зветься **договірною**; якщо ж норму **не декларують**, але мають її на увазі і не заперечують, то вона зветься **міжнародним звичаєм**.

Договори бувають
двосторонніми й багатосторонніми

Залежать від числа учасників

Звичайно договори, на основі яких
утворюються міжнародні
організації, є
багатосторонніми.

В міжнародних договорах ми бачимо, що закріплюються норми й принципи, які регулюють міжнародні відносини.

Договори поділяються на загальні й конкретні.

В загальних договорах втілюються норми, що визнані як універсальні, розраховані на тривалий час. Більшість договорів, що відносяться до міжнародних організацій, є саме загальними.

Щодо конкретних угод, то вони звичайно укладаються між двома державами й мають короткостроковий характер.

А міжнародні звичаї – це норми, що складаються внаслідок довгострокової практики міжнародних відносин. Звичаї можуть встановлюватись на основі постанов міжнародних судових організацій, офіційних заяв голів держав або урядів, національного законодавства держав.

Звичай визначається всіма учасниками міжнародних договорів, так би мовити, "мовчки", як таке, що не потребує додаткових дискусій. Наприклад, за звичай приймається норма: всі держави мають суверенітет над своїми природними ресурсами.

Міжнародні правові норми
можуть складатися
внаслідок рішень
міжнародних організацій
або конференцій.

До таких рішень, наприклад,
відноситься Декларація ООН про
встановлення Нового
міжнародного економічного
порядку. Рішення можуть мати
обов'язковий або
рекомендаційний характер.

Тому, в залежності від характеру рішень визначають **soft law** — рішення - рекомендації або **hard law** - обов'язкові рішення. Рекомендаційні рішення приймаються переважно пленарними (вищими) органами організацій і адресуються державам-членам.

Обов'язкові рішення спрямовані переважно на виконання внутрішніми органами організацій (затвердження бюджету, контроль за виконаннями постанов, прийняття нових членів, фінансова політика тощо).

Більшість рішень Генеральної Асамблеї ООН мають рекомендаційний характер, але в практиці міжнародних відносин рідко яка держава може їх ігнорувати. Так само й рішення МВФ: незважаючи на їх переважно рекомендаційний характер, вони сприймаються до виконання беззаперечно.

Інколи рекомендації складають ціле зведення, систему норм, що визначають дії суб'єктів міжнародних відносин в тій чи іншій сфері. Такі норми мають назву міжнародних кодексів поведінки.

Вони систематизують правила поведінки членів організації в міжнародному співробітництві в певній галузі відносин. Так, наприклад, розроблено норми регулювання перевезень торговельним флотом, кодекс поведінки транснаціональних корпорацій, кодекс поведінки держав при передачі високих технологій тощо. Звичайно кодекси поведінки розробляються організаціями системи ООН.

Таким чином, можна узагальнити джерела формування
нормативної основи діяльності міжнародних
організацій. До них відносяться:

- міжнародні угоди;
- рішення міжнародних організацій та конференцій;
- міжнародні звичаї;
- міжнародні кодекси поведінки.

